

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 14Co/349/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1512215836
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Javorčíková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1512215836.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave právnej veci navrhovateľa: Orange Slovensko, a.s., IČO: 35 697 270, so sídlom Bratislava, Metodova 8, proti odporcovi: O. E., A.. XX.X.XXXX, W. W. XXXX/XX, W., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Občianskeho združenia slovenských spotrebiteľov AZ, so sídlom Petrovská 10, Skalica, zastúpeného advokátom JUDr. Jozefom Kempom, so sídlom Nám. Josipa Andriča 1, Chorvátky Grob, o zaplatenie 1.433,54 eur s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka na strane odporcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V zo dňa 5.3.2013, č.k. 5C/95/2012-63, v časti výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka, pomerom hlasov 3:0, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok Okresného súdu Bratislava V zo dňa 5.3.2013, č.k. 5C/95/2012-63, v časti výroku o trovách konania, ktorým súd nepriznal vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu právo na náhradu trov zo zastavenej časti konania, **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľovi sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi 220,21 eur s úrokom z omeškania 9 % ročne z tejto sumy od 07.08.2010 do zaplatenia, ako aj nahradiť trovy konania 16,50 eur, všetko do 3 dní od právoplatnosti napadnutého rozsudku. Vo zvyšku súd konanie zastavil a odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu nepriznal náhradu trov zo zastavenej časti konania. Zároveň súd prvého stupňa rozhodol, že navrhovateľovi bude po právoplatnosti napadnutého rozsudku vrátený prostredníctvom Daňového úradu Bratislava súdny poplatok za návrh 62,10 eur.

Súd prvého stupňa po právnej stránke rozhodol podľa § 43 ods. 1 zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách (s účinnosťou do 31.10.2011), § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) a podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., v znení účinnom do 01.02.2013. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia súd prvého stupňa uviedol, že navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 9.7.2012, domáhal, aby súd zaviazal platobným rozkazom odporcu na zaplatenie 1.433,54 eur s úrokom z omeškania 9 % ročne, a to od 7.8.2010 do zaplatenia a na náhradu trov konania. Návrh odôvodnil tým, že s odporcom uzavrel dňa 26.03.2010 a 7.4.2010 dve zmluvy o pripojení, na základe ktorých mu vypožičal dva kusy SIM kariet, ktoré odporcovi umožnili využívať telekomunikačné služby, ktoré mu poskytol. K oboch zmluvám boli uzavreté dodatky, na základe ktorých odpredal odporcovi mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie značky Apple iPhone 3GS 32GB Black za akciovú kúpnu cenu 99,- eur a značky Apple iPhone 3GS 16GB Black za akciovú kúpnu cenu 39,- eur. Odporca nezaplatil riadne a včas cenu poskytnutých služieb 221,54 eur, vyfakturovaných v období od 26.03.2010 do 07.05.2010, čím porušil zmluvné povinnosti a bol povinný zaplatiť aj zmluvnú pokutu, dohodnutú vo výške spolu 1.300 eur. Zo zmluvnej pokuty si navrhovateľ uplatnil len časť 1.212 eur, zodpovedajúcu rozdielu medzi predajnou cenníkovou cenou a akciovou cenou oboch mobilných telefónov.

Platobný rozkaz zo dňa 6.8.2012, sa nepodarilo odporcovi doručiť, preto ho súd prvého stupňa podľa § 173 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) uznesením zo dňa 17.10.2012, č.k. 26Ro/889/2012-41, zrušil.

Dňa 30.1.2013 bolo súdu prvého stupňa doručené oznámenie Občianskeho združenia slovenských spotrebiteľov AZ (ďalej len „Združenie“), že vstupuje do konania ako vedľajší účastník na strane odporcu. Vedľajší účastník požiadal o doručenie návrhu s prílohami a uplatnil si náhradu trov konania. V písomnom podaní doručenom súdu dňa 14.2.2013 poukázal na to, že vzťah medzi navrhovateľom a odporcom je vzťahom zo spotrebiteľskej zmluvy. Dojednanie zmluvných pokút v dodatkoch ku zmluvám o pripojení označil za neprijateľnú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá spotrebiteľa poškodzuje a je neprimeranou sankciou. Neprijateľnou podmienkou je aj sankcia 1,33 eur za oneskorenú platbu, a keďže neprijateľné zmluvné podmienky sú absolútne neplatné, žiadal v tejto časti návrh zamietnuť a priznať mu náhradu trov 133,86 eur za dva úkony právnej služby.

Navrhovateľ pred prvým pojednávaním vzal návrh čiastočne späť a od odporcu požadoval len zaplatenie ceny služieb 220,21 eur. Súd prvého stupňa preto zaviazal odporcu na zaplatenie uvedenej sumy spolu s úrokom z omeškania a vo zvyšku, t.j. v sume 1.213,33 eur s príslušenstvom z nej, konanie podľa § 96 ods. 1 O.s.p. zastavil.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a odporcu zaviazal na náhradu trov, ktoré vznikli navrhovateľovi zaplatením súdneho poplatku za návrh vo výške 16,50 eur. O náhrade trov zo zastavenej časti konania súd rozhodoval podľa prvej vety § 146 ods. 2 O.s.p., pričom konštatoval, že zastavenie konania zavinil navrhovateľ, ktorý vzal návrh čiastočne späť. Odporcovi v konaní nevznikli trovy konania, a preto mu ich náhradu nepriznal.

Vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu vznikli trovy právneho zastúpenia. Pri rozhodovaní o ich náhrade súd prvého stupňa prihliadol predovšetkým na to, že ide o právnickú osobu, ktorej základnou úlohou podľa stanov okrem iného je ochraňovať práva spotrebiteľov a ich oprávnené záujmy, prispievať k informovanosti spotrebiteľov, poskytovať odborné konzultácie v rámci spotrebiteľského poradenstva, zastupovať spotrebiteľov pred súdom a vystupovať v súdnych sporoch na strane spotrebiteľov, spolupracovať pri realizácii spotrebiteľskej politiky na miestnej a medzinárodnej úrovni. Vzhľadom na tieto základné úlohy združenia súd predpokladal, že Združenie má vytvorené dostatočne kvalifikované personálne a materiálne zabezpečenie aj pre prípad, ak sa zúčastní súdneho konania ako vedľajší účastník na strane spotrebiteľa. Ďalej súd prihliadol na to, že vedľajší účastník do konania vstúpil bez znalosti veci. Pri prvom úkone, ktorý mu patril, neuviedol žiadne skutočnosti ani dôkazy, obmedzil sa len na oznámenie, že do konania vstupuje a žiadal, aby mu súd poslal návrh a priznal náhradu trov konania. V druhom podaní sa vyjadril k veci samej, ale bez toho, aby kontaktoval odporcu, ktorého mienil v konaní podporovať, dokonca bez záujmu zúčastniť sa pojednávania, na ktoré bol riadne a včas predvolaný. Súd prvého stupňa bol toho názoru, že vedľajší účastník vstúpil do konania len formálne, čo vyplynulo aj z obsahu vyjadrenia k návrhu. Neprijateľnosť zmluvnej podmienky uvedenej v dodatku ku zmluve o pripojení, ktorú navrhovateľ so svojimi klientmi dojednáva, už bola mnohokrát súdmi judikovaná, takže v zmysle § 53a ods. 1 a § 53 ods. 5 OZ sú súdy povinné prihliadať na jej neprijateľnosť a tým aj jej neplatnosť, a to aj bez návrhu.

Súd prvého stupňa nespochybnil právo vedľajšieho účastníka nechať sa v súdnom konaní zastúpiť advokátom. Dospel však k záveru, že v prípade, ak je podpora záujmov spotrebiteľa len formálna a trovy, ktoré takýmto zastúpením vzniknú, nie je možné hodnotiť ako účelne vynaložené, musí náklady právneho zastupovania znášať vedľajší účastník sám. Z uvedeného dôvodu súd prvého stupňa ani vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov zo zastavenej časti nepriznal.

Proti rozsudku v časti výroku o nepriznaní náhrady trov konania zo zastavenej časti konania podal včas prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolanie vedľajší účastník na strane odporcu, ktorým sa domáhal, aby odvolací súd zaviazal navrhovateľa nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy právneho zastúpenia podľa počtu vykonaných právnych úkonov (jeden úkon vo výške 61,41 eur a paušálna suma 7,81 eur). Odvolanie odôvodnil tým, že ust. § 146 ods. 2 O.s.p. ukladá povinnosť nahradiť trovy konania tomu účastníkovi, ktorý zavinil, že konanie muselo byť zastavené. Zavinenie spočíva predovšetkým na procesnom „zavinení“ zastavenia konania. Navrhovateľ v tomto konaní vzal svoj návrh

na začatie konania v časti späť bez udania dôvodu, preto je podľa názoru odvolateľa povinný nahradiť mu trovy konania. Odvolateľ sa domnieval, že rozhodujúcimi skutočnosťami, pre ktoré navrhovateľ vzal svoj návrh sčasti späť, bol práve vstup vedľajšieho účastníka za strane odporcu do konania. Mal za to, že v predmetnom konaní pri posudzovaní priznania náhrady trov právneho zastúpenia neboli naplnené predpoklady pre aplikáciu ust. § 150 O.s.p., ani nie je v platnosti žiadny zákon, na základe ktorého by súd v predmetnom konaní nemal priznať náhradu trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi, ktorý trovy právneho zastúpenia účelne vynaložil.

Navrhovateľ sa k podanému odvolaniu vedľajšieho účastníka na strane odporcu v stanovenej lehote nevyjadril.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.) preskúmal vec v rozsahu podľa ust. § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie vedľajšieho účastníka na strane odporcu nie je dôvodné.

Podľa § 93 ods. 2 O.s.p., ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Toto ustanovenie dáva možnosť, aby v prípade tzv. spotrebiteľských sporov vstúpila do konania ako vedľajší účastník taká právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, za ktorý sa na základe poznámky 10a považuje aj zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“).

Právo spotrebiteľov združovať sa spolu s inými spotrebiteľmi v združeniach a prostredníctvom týchto združení v súlade so zákonom chrániť a presadzovať oprávnené záujmy spotrebiteľov, ako aj uplatňovať práva zo zodpovednosti voči osobám, ktoré spôsobili škodu na právach spotrebiteľov, vyplýva z § 3 ods. 4 zákona o ochrane spotrebiteľa. Takto založené združenie sa môže na súde podľa § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania, aby odstránil protiprávny stav, rovnako ako sám spotrebiteľ. Práva spotrebiteľov teda môže združenie chrániť tým, že sám podá návrh na súd proti porušiteľovi práva, podľa § 26 ods. 5 O.s.p. môže zastupovať účastníka na základe plnomocenstva, alebo môže vstúpiť do konania ako vedľajší účastník podľa § 93 ods. 2 O.s.p..

Podľa ust. § 93 ods. 4 O.s.p., má vedľajší účastník v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Ust. § 93 ods. 4 O.s.p. výslovne upravuje, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, z čoho možno vyvodiť, že aj vedľajší účastník, rovnako ako hlavný účastník konania, má právo na právnu pomoc pred súdmi (čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky) a teda má právo i na náhradu trov právneho zastúpenia (§ 137 ods. 1 O.s.p.). Vedľajšiemu účastníkovi rovnako môže súd priznať náhradu trov právneho zastúpenia len vtedy, ak boli vynaložené v súvislosti s daným konaním a účelne.

Náhradu trov konania v prípade, ak dôjde k zastaveniu konania, upravujú ust. § 146 ods. 1 písm. c) a § 146 ods. 2 O.s.p..

Podľa ust. § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p., právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku nemá žiaden z účastníkov, ak konanie bolo zastavené. Pokiaľ však niektorý z účastníkov zavinil, že konanie muselo byť zastavené, postupuje sa podľa ust. § 146 ods. 2 vety prvej O.s.p., ktoré predpokladá zodpovednosť za zavinenie (zastavenie konania). Preto, ak navrhovateľ vezme návrh späť, s výnimkou situácie uvedenej v druhej vete citovaného ustanovenia, z procesného hľadiska platí, že zastavenie konania zavinil, a je preto povinný hradiť trovy konania odporcovi.

Po preskúmaní odvolacích námietok vedľajšieho účastníka odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa postupoval správne, keď pri rozhodovaní o trovách vedľajšieho účastníka posudzoval ich účelnosť. So závermi prvostupňového súdu sa v plnom rozsahu stotožňuje a poukazuje na správne odôvodnenie rozsudku v napadnutej časti. Na doplnenie ešte uvádza, že v predmetnej právnej veci vedľajší účastník, resp. jeho právny zástupca, v oznámení o vstupe do konania (formulárový typ podania, kde je dodatočne perom dopísané meno účastníka konania - odporcu, predmet sporu a spisová značka konania) požiadal súd prvého stupňa o zaslanie návrhu na začatie konania. Z uvedeného je zrejmé, že v čase vstupu do konania nepoznal predmet sporu a len z označenia účastníkov konania usúdil, že ide o spotrebiteľskú vec. Z obsahu spisu ďalej vyplýva, že právny zástupca vedľajšieho účastníka si v oznámení o vstupe do konania uplatnil hneď trovy konania, hoci nemal vôbec vedomosť o tom, či

konanie už nebolo skončené. Išlo teda jednoznačne len o formálny vstup do konania, bez akejkoľvek prípravy a preverenia, či konanie vo veci ešte prebieha. Vedľajší účastník neposkytol odporcovi v konaní žiadne služby, ktorých vykonanie by malo akýkoľvek vplyv na rozhodnutie súdu prvého stupňa, keďže z vyjadrenia k veci zo dňa 12.2.2013 vyplýva, že žiadal konajúci súd, aby rozhodol vo veci bez jeho prítomnosti.

Odvolačný súd sa nestotožnil s argumentáciou právneho zástupcu vedľajšieho účastníka v odvolaní, že podľa jeho názoru jeho vstup do konania, ako aj podané vyjadrenie k predmetnej veci, boli rozhodujúcimi skutočnosťami, na základe ktorých navrhovateľ vzal bez uvedenia dôvodu svoj návrh v časti späť. Zo zápisnice z pojednávania konaného dňa 5.3.2013 totiž vyplýva, že rovnopis vyjadrenia vedľajšieho účastníka bol navrhovateľovi krátkou cestou doručený až priamo na pojednávaní potom, ako urobil do zápisnice vyjadrenie o čiastočnom späťvzati návrhu. Z obsahu spisového materiálu tiež nevyplýva, že by vedľajší účastník vstúpil do konania na strane odporcu s jeho súhlasom, resp. že by sa odporca priamo obrátil priamo na vedľajšieho účastníka so žiadosťou o ochranu jeho práv ako spotrebiteľa.

Aj podľa názoru odvolacieho súdu, vedľajší účastník, ktorý je založený na ochranu práv spotrebiteľov podľa osobitného predpisu, v danej veci podľa zákona o ochrane spotrebiteľa, by mal byť schopný poskytnúť odporcovi ako spotrebiteľovi v spotrebiteľskej veci vedenej na súde odbornú pomoc sám, a to práve preto, že vedľajší účastník bol na ochranu spotrebiteľa zriadený a teda má byť schopný v spotrebiteľských sporoch spotrebiteľov kvalifikovane zastupovať.

S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutej časti (vo výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka) je vecne správne, nakoľko trovy uplatnené vedľajším účastníkom neboli účelne vynaloženými trovami.

Odvolačný súd z vyššie uvedených dôvodov uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti ako vecne správne podľa ustanovenia § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 142 ods. 1, v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., v zmysle ktorých v odvolacom konaní úspešnému navrhovateľovi vzniklo právo na náhradu trov konania. Nakoľko si však žiadne trovy konania neuplatnil, náhrada trov odvolacieho konania mu nebola priznaná.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.